

HA 5/8-96

Hva er det som er så storartet med fremmede?

I Hamar Dagblad den 22. juli er to yrkespolitikere ute med «La dem få bli». Et eget direktorat under departementet har sileoppgaven, og er gitt kunnskaper og midler. Men de utsettes stadig for innvandrere og andre pressgrupper, som for en stor del lever på statsmidler og overprøving av domstolene. Når kommunene oppdager at statens subsidiering opphører og ikke ser seg i stand til å ta imot flere, skaffe husrom og helst arbeide, og sier nei, ilegges de nærmest forakt. Når FNs flyktningekommisær vil at Norge skal ta inn flere, glemmer man at flyktningekommisæren er godt betalt for nettopp dette, og at Norge er en suveren stat. Statsministeren har selv sagt at kirkeasyl ikke skal være noe middel til å komme inn etter avslag. Men mediene maser, særlig NRK

og TV2, som nærmest er hemningsløse, og med innvandrere som programledere.

Jeg har selv hatt fremragende innvandrere i videregående AMO-kurs, folk enhver nasjon ville være godt tjent med. Og Oslo-avisene bringer stadig opplysninger om innvandrere som har tatt doktorgrader. Det er bra.

Men ytterkanten viser et mindre tiltalende bilde; ran, knivstikking, krig mellom gjenger, forretningsførsel utenom alle norske regler, som de angivelig ikke er språkdytige nok til å skjønne. Men mangelen på norskkunnskaper hindrer dem ikke i å få stemmerett, heller ikke i å bli norske statsborgere. En stor del av afrikanerne som demonstrerte mot helsetilsynets anti-aids-kampanje var «norske» statsborgere, selv om utseende og antrekk ikke var mye norsk. Og uvant med norsk tenkemåte.

Tidligere kunne en ikke av pressen se om det var innvandrere som var ute på kriminelle tokter. Nå hender det at man skriver at de var av «utenlandsk opprinnelse». I et avisinnlegg nylig ble det pekt på at hvis helsemyndighetenes aids-advarsel var kommet for ti år siden, ville det reist et ramaskrik om rasisme - om det hele tatt var blitt nevnt.

Det er rasistisk å nevne - som Aftenposten nylig gjorde - at kommunenes sosialutgifter viser sterk stigning. Noe skal innvandrere ha til hus, mat og klær, så mange av dem som er arbeidsledige. Dertil kommer trygdeutbetalingene til store familier osv. osv.

Det var nyttigere om de to geskjeftige yrkespolitikerne Ouseth Haarstad og Fossum brukte krefter og tid på å hjelpe «overåringene» til skoleplass, hjalp de som faller utenfor skolereformen. Men det er kanskje ikke så gloriøst. Innvandringspolitikken bør behandles mer nøkternt.

Anton Olstad